РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 128/11
12.01.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Душком Маринковићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А.“ ... из ..., ..., које заступа пуномоћник Душка Марковић, адвокат из Београд, Мајке Јевросиме бр. 14а, изјављеној против решења Градског већа града Београда број 355-738/10-ГВ од 30.11.2010. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 12.01.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектор за комунални инспекцијски надзор, Х-02 број 355-2689/2009 од 02.09.2010. године, којим је наређено тужиоцу да уклони објекат за оглашавање – самостални, двострани, осветљен, тип “...”, димензија 12,00м х 5,00м, који се налази у дворишту ..., у Улици ... број ..., у Београду, у року од 15 дана, од дана пријема решења, уз назнаку да жалба изјављена против овог решења не одлаже његово извршење.

У тужби поднетој Управном суду 06.01.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог из свих законом прописаних разлога. Наводи да тужилац има закључен уговор о постављању рекламног паноа са ... од 04.08.2004. године, на основу којег

је и постављен предметни објекат. Истиче да су рекламни панои тужиоца постављени у складу са одредбом члана 27. Закона о оглашавању, према којој за постављање рекламних паноа није потребна никаква дозвола надлежног органа, већ само сагласност власника, односно корисника површине, те је нејасно зашто се орган који је донео првостепено решење позива на члан 34. Одлуке о оглашавању. Уз тужбу је приложио захтев од 14.01.2010. године, поднет Секретаријату за саобраћај града Београда – Дирекцији за путеве, којим је од Дирекције тражио објашњење новонастале ситуације, као и захтев за издавање одобрења за постављање рекламе, поднет 05.05.2010. године. Напомиње да надлежни орган није поступио сходно члану 125. став 1. Закона о општем управном поступку и није утврдио све одлучне чињенице и околности које су од заначаја за доношење решења и није тужиоцу омогућио да оствари и заштити своја права и правне интересе. Посебно је истакао ненадлежност комуналне инспекције за поступање у предметном поступку, као и преурањеност решења, јер је исто донето пре добијања одлуке о поднетим захтевима за добијање сагласности за постављање реклманих паноа. Такође истиче, а што је и у жалби навео, да предметни рекламни објекат није средство за оглашавање, већ посебан објекат за оглашавање дефинисан чланом 5. Одлуке о оглашавању, те је тужени орган погрешно применио члан 106. Закона о оглашавању који говори о уклањању са јавне површине, будући да је предметни рекламни објекат постављен на нејавној површини, сходно члану 27. Закона о оглашавању. Предложио је да суд уважи тужбу и оспорено решење поништи, као и да обавеже тужени орган да му надокнади трошкове спора за састав тужбе по Адвокатској тарифи у износу од 7.500,00 динара, и износ за плаћене судске таксе за тужбу и одлуку.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) будући да је предмет спора такве природе да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према образложењу оспореног решења произлази да је у поступку који је претходио доношењу оспореног и првостепеног решења, утврђено да је комунални инспектор Секретаријата за инспекцијске послове – Сектор за комунални инспекцијски надзор, у поступку редовне инспекцијске контроле средстава за оглашавање, извршене дана

21.01.2010. године, по службеној дужности, на основу записника, сачињеног истог дана, утврдио да је тужилац поставио у дворишту ... у Улици ... број ..., у Београду, објекат за оглашавање, на једном стубу висине 12м, димензија 12,00 х 5,00м, двострани, осветљен, типа "...", на основу уговора који је тужилац закључио са ... из Београда. Увидом у списе предмета утврђено је на основу записника комуналног инспектора, сачињеног дана 14.07.2010. године, да се на његов позив одазвао директор Сектора развоја, који послује у саставу тужиоца и том приликом доставио надлежном инспектору на увид копије захтева за добијање дозволе за постављање објеката за оглашавање, који су предати Дирекцији за путеве Секретаријата за саобраћај Градске управе града Београда дана 29.04.2010. године, 05.05.2010. године и 01.07.2010. године, па с обзиром да је утврђено да је тужилац поставио предметни објекат на описаној локацији, без дозволе надлежне организационе јединице за постављање билборда, нити је поднео захтев за издавање дозволе, сходно члану 41. Одлуке о оглашавању на територији града Београда ("Службени лист града Београда" бр. 29/07 ... 16/10), у року од 30 дана од дана ступања на снагу Правилника о типу, величини, условима и поступку за постављање објеката и средстава за оглашавање на територији града Београда ("Службени лист града Београда" бр. 29/07), тужени орган је закључио да је правилно поступио првостепени орган када је сходно одредбама чл. 34. Одлуке о оглашавању на територији града Београда и члана 20. став 2. Одлуке о комуналној инспекцији ("Службени лист града Београда" бр. 18/92 ... 11/05), наредио тужиоцу да уклони предметни објекат за оглашавање – билборд, ближе описан у диспозитиву ожалбеног решења.

Правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд, уз правилну оцену навода жалбе тужиоца, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01). Одредбом члана 33. став 2. Одлуке о оглашавању на територији града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 29/07... 16/2010), прописано је да инспекцијски надзор над применом одредаба ове одлуке врши комунална инспекција и комунална полиција Градске општине, одредбом члана 34. став 1. тачка 3. наведене Одлуке, прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора, комунални инспектор и комунални полицијац овлашћен да нареди уклањање објекта, односно средства за оглашавање, а одредбом члана 34. став 2. тачка 2. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, прописано је да се објекат, односно средство за оглашавање уклања када се постави или користи без дозволе. Одредбом члана 41. напред наведене Одлуке, прописано је да власник објекта, односно средства за оглашавање постављеног на другој површини до дана ступању на снагу ове одлуке на основу прописа који су важили до дана ступања на снагу

ове одлуке или по другом правном основу, дужан је да захтев за издавање дозволе у складу са одредбама ове одлуке поднесе у року од 30 дана од дана ступања на снагу акта из члана 11. ове одлуке. Ако власник објекта из става 1. овог члана не поднесе захтев у прописаном року, односно захтев буде одбијен, дужан је да објекат уклони и коришћену површину врати у пређашње стање о свом трошку. Такође, према одредби члана 27. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, друга површина је површина која није јавна, а видљива је са јавне површине и користи се за оглашавање постављањем објеката, односно средстава за оглашавање у складу са одредбама Закона и ове Одлуке, а према одредби члана 29. напред наведене Одлуке, оглашавање на другим површинама врши се на основу дозволе коју, на захтев заинтересованог лица, издаје организациона јединица Градске управе надлежна за послове управљања, одржавања и заштите улица и других општинских путева у форми решења које садржи нарочито: податке о лицу које врши оглашавање, месту и условима постављања, врсти и димензијама објекта, односно средства које се поставља и време на које се издаје.

Како је у проведеном поступку утврђено да је на основу овлашћења из члан 11. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, градоначелник града Београда донео Правилник о типу, величини, условима и поступку за постављање објеката и средстава за оглашавање на територији града Београда, који је објављен у "Службеном листу града Београда", бр. 27/09 од 02.06.2009. године, и који је ступио на снагу 10.06.2009. године, а тужилац у моменту вршења инспекцијског надзора од стране комуналног инспектора није имао одобрење надлежног органа за постављање објеката за оглашавање на другој површини (нејавној), у складу са одредбом члана 27. став 1. Одлуке о оглашавању на територији града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 29/06... 16/20010), то је, по оцени суда, правилно тужени орган оценио да је решење првостепеног органа на закону засновано.

Суд је ценио наводе тужбе, па налази да су исти без утицаја на правилност и законитост оспореног решења. Наиме, сагласно одредбама члана 20. став 2. Одлуке о комуналној инспекцији ("Службени лист града Београда", бр. 18/92... 11/05), комуналној инспекцији града дато је овлашћење да може непосредно да врши инспекцијски надзора у свим пословима и са свим овлашћењима који су законом, другим прописима и овом одлуком утврђена за комуналну инспекцију градске општине ако их ти органи не врше. Како тужилац у моменту вршења инспекцијског надзора комуналне инспекције није имао дозволу издату од стране надлежног органа за постављање предметног објекта за оглашавање на другим (нејавним) површинама, већ је захтев за добијање одобрења за постављање објекта за

оглашавање на другим површинама поднео надлежном органу тек 29.04.2010. године, тј. након извршене инспекцијске контроле 21.01.2010. године, при чему је Правилник о типу, величини, условима и поступку за постављање објеката и средстава за оглашавање на територији града Београда, ступио на правну снагу 10.06.2009. године, то је неоснован навод тужиоца да је преурањено доношење првостепеног решења, с обзиром да је тужилац, сагласно одредби члана 41. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, био дужан да у року од 30 дана од дана ступања на снагу напред наведеног Правилника надлежном органу поднесе захтев за издавање дозволе за постављање објекта за оглашавање на другим површинама у складу са одредбама наведене Одлуке.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у првом ставу диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари и одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 146. и 149. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.01.2012. године, 17 У 128/11

Записничар
Душко Маринковић, с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО